

barnit þæt döia ok hauær egh rættan skaparua æfti sik;
þæt ærui aldrigh þæn ætta læggin, sum dræpær, þæn ætta
læggryn, sum næstær ær ok skapan fik, þe æruin barnit.

XIX. Um æn kona dræpær man sin, þa takær hon ængte
af hans gozs ok egh hindradaxs gæf. 5

Sua ok, æn hon dræpær han, þa takær hon ængte af
hans gozs ok egh hindradaxs gæf ok ængin þæn ræt, sum
hon uar gift til ælla giuin, utan þön hauin baþin barn
saman. Haua þön baþin barn saman, þa skal barnit han
ærua, ok þæn skal barnit rögha, þæn næste fæþrinis 10
frændin ær, æn egh ær barnit til skils kumit, ok göma
þæt barninu undi sinni uærn, þær til at þæt til skials
kombær. Ær egh bæggia þerra barn til, þa æruin fæþrinis
frændær ok takin allan sin ræt ok bötær firi bondan.

XX. Vm æn annat þerra dræpær annat mæþ uaða, ok 15
huru þær bötis ælla ærwis.

Nu dræpær annat þerra annat mæþ uaða, þa böte, sum
i uaða botum skils, ok havi allu þy foruærkat, sum hær ær
nu firi skilt, sum huart þerra atte mæþ andru at taka.

1. *Skaparui* m. Rätt arfvinge, bröstarfvinge, egentl. den som är skapad l. född till arfvinge.

2, 3. Öfvers. o. förklar. det ärfve aldrig dråparens släkt (eg. den släkt, som dräper), [utan] den släkten, som är [barnet] närmast och led skadan (näml. då dråpet föröfvades), de [släktingarna] må ärfva barnet.

7. *Hindradaghær* l. *hinderdagher* (jfr isl. *hindri* senare och vårt vb *hindra* eg. hålla tillbaka) m. Den dag, som följer näst efter *gipta kvældær*, hvarmed

förstås aftonen, då äktenskap fullbordas genom den af gifto- mannen förrättade ceremoni, som benämndes *gipt* l. *gift*. Häraf *hindradaxs gæf* f. morgongåfva, så kallad däraf, att den gafs om morgonen på hindradagen åt hustrun af mannen.

8. *gift ælla giuin*, allitererande synonym.

17, 18. Öfvers. såsom i lag

stadgas om böter för vådadråp

18, 19. Öfvers. och hafve, i enlighet med hvad nu här är därom stadgadt, förvärkat alt det, som hvardera ägde att [i